

ΤΟ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΤΟΥ ΜΠΟΣΣΑΙ

Υ Π Ο
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Θ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Ὁ γράφων τὰς γραμμὰς ταύτας, τυχὼν τῆς σεπτῆς ἀδείας τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας, παρέστην ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν ἐτησίαν συνέλευσιν τῆς Ἐφορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Μπόσσαι, εἰς Σελινιύ, πλησίον τῆς Γενεύης, Ἑλβετίαν, ἀπὸ τῆς 25ης μέχρι τῆς 29ης Ἀπριλίου 1983. Ἀκολουθεῖ ἔκθεσις ἐπὶ τῶν πεπραγμένων τῆς συνελεύσεως ταύτης.

Ἡ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔλευσις κατὰ τὸ παρὸν ἔτος τῶν μελῶν τῆς ἐφορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου ἀπετέλεσε τὴν τελευταίαν παρομοίαν ἐκδήλωσιν εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐφορίας, ἣ ὁποία καὶ ὑπηρέτησε τὸ Οἰκουμενικὸν Ἰνστιτούτον καὶ τὸ ΠΣΕ κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν δύο γενικῶν συνελεύσεων τοῦ ΠΣΕ, Ε' τῆς Ναϊρόμπι (1975) καὶ ΣΤ' τοῦ Βανκούβερ (1983), διάστημα. Ὡς ἐκ τούτου δὲ ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς αὐτὴν ὅπως: α') προβῇ γενικῶς εἰς μίαν ἀξιολόγησιν τοῦ ἔργου τῆς ὀκταετίας (1975-1983), β') ἐνδιαφερθῇ μὲ θέματα τρεχούσης φύσεως, καὶ γ') θέσῃ ὠρισμένας σκέψεις διὰ τὸ μέλλον.

Α'. Μία Ὀκταετία¹.

1. Κατὰ τὰ δύο πρῶτα ἔτη τῆς παρουσίας Ἐφορίας τὸ σπουδαιότερον πρόβλημα διὰ τὸ Οἰκουμενικὸν Ἰνστιτούτον ὑπῆρξεν ἡ λειτουργία καὶ ἡ ἐπιβίωσις του. Τοῦτο ὀφείλετο εἰς τὴν γενικὴν διὰ τὸ ΠΣΕ καὶ τὴν εἰδικὴν διὰ τὸ Ἰνστιτούτον οἰκονομικὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀλλαγὴν τῶν διευθυντῶν καὶ τοῦ διδακτικοῦ αὐτοῦ προσωπικοῦ. Διὰ τῶν ληφθεισῶν ὅμως πρωτοβουλιῶν ἀπὸ μέρους τῶν ἰθυνόντων τοῦ ΠΣΕ, τῶν μελῶν-Ἐκκλησιῶν αὐτοῦ καὶ ἄλλων ἰδρυμάτων καὶ προσώπων καὶ τῆς συνεχοῦς ἐπαγρυπνήσεως τῆς Ἐφορίας, ὁ κίνδυνος οὗτος ἀπεσοβήθη καὶ ἡ ἐπιβίωσις αὐτοῦ κατέστη μία πραγματικότης.

2. Συναφῆς πρὸς τὴν λύσιν κυρίως τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος ὑπῆρξεν ἡ ἐσωτερικὴ ἀναδιοργάνωσις τοῦ Ἰνστιτούτου ὑπὸ διπλῆν μορφήν: α') ὡς κέντρου προγράμματος διδασκαλίας-συνεδρίων, καὶ β') ὡς κέντρου ξενοδοχειακῆς ὑφῆς, μὲ δύο βασικὰς ἀρχάς, α') τὴν διατήρησιν τοῦ ἀρχῆθεν

---

1. Β. Θ. Σταυρίδου, *Τὸ Οἰκουμενικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Μπόσσαι*, Ἐκκλησία καὶ Θεολογία 3 (1982) 431-440.

τεθέντος χαρακτήρος τούτου ὡς ἰδρύματος παρέχοντος τὴν οἰκουμενικὴν κατάρτισιν τῶν μελῶν-Ἐκκλησιῶν τοῦ ΠΣΕ καὶ εὐρύτερον, καὶ β') τὴν ἀνάγκην πληρώσεως τῶν ὑπ' αὐτοῦ παρεχομένων πρὸς φιλοξενίαν διατυπώσεων.

Ἡ ἑσωτερικὴ αὕτη ἀναδιοργάνωσις, παρὰ τὰς ἐμφανιζομένας ἐλλείψεις καὶ ἀτελείας, φαίνεται ὅτι ἀπέδωκε καρπούς.

3) Ὁ κυριώτερος σκοπὸς διὰ τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν λειτουργίαν τοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι καὶ παραμένει ἡ οἰκουμενικὴ κατάρτισις τῶν εἰς αὐτὸ προσερχομένων καὶ εὐρύτερον τῶν λαϊκῶν καὶ κληρικῶν μελῶν τῶν Ἐκκλησιῶν.

Τὸ ἔργον τοῦτο ἐπιτελεῖται διὰ α') τοῦ τακτικοῦ ἐτησίου ἐξαμήνου τῶν ἀνωτάτων οἰκουμενικῶν σπουδῶν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Γενεύης, β') τοῦ συνεχοῦς θερινοῦ προγράμματος μαθημάτων ἢ σεμιναρίων καὶ ἄλλων κύκλων μαθημάτων ἢ σεμιναρίων, καὶ γ') τῶν διαφωτιστικῶν διαλέξεων, τῶν γενομένων πρὸς τοὺς διαφόρους ὁμίλους ἐπισκεπτῶν εἰς Μπoσσai.

Παρὰ τὰς οὕτως καταβληθείσας ἀξιολόγους προσπάθειας, εἶναι δυνατὸν νὰ λεχθῆ, ὅτι ἡ οἰκουμενικὴ κατάρτισις ἢ ἐκπαίδευσις τῶν συνδεομένων πρὸς τὸ οἰκουμενικὸν Ἰνστιτούτον δὲν ὑπῆρξε πλήρης κατὰ πάντα καὶ ἀπολύτως ἐπιτυχής.

4) Ἡ τακτικὴ παρουσία τῶν δύο ἀδελφῶν-μοναζουσῶν ἐκ τῆς προτεσταντικῆς γυναικειᾶς μοναστικῆς κοινότητος τοῦ Γκράντ Σάμπ τῆς Ἑλβετίας ἐνίσχυσε τὴν πνευματικότητα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Ἰνστιτούτου.

Κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, αἱ ἀδελφαὶ ἐπέτυχον τοῦτο πρωτίστως διὰ τῆς προσωπικοῦ αὐτῶν παραδείγματος, τῆς ἐφαρμογῆς τῶν μοναστικῶν ἰδεῶν, τῆς τακτικῆς ἐπιτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν ἀκολουθιῶν, τῆς ἐνισχύσεως τοῦ παραδοσιακοῦ χαρακτήρος τῆς θείας λατρείας, τῆς εἰσαγωγῆς πολλῶν τύπων-μορφῶν ἐκ τῆς ὀρθοδόξου θείας λατρείας, τῶν ἱ. εἰκόνων, συμβόλων, κ.ἄ.

5) Ἡ μετὰ τῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας συνεργασία ἐπετεύχθη διὰ διαφόρων τρόπων.

α') Τὸ ρωμαιοκαθολικὸν οἰκουμενικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Φριβούργου τῆς Ἑλβετίας κατέστη συνεργαζόμενον σῶμα μετὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου.

β') Τὸ ὅλον ἔργον ὅμως τοῦ συντονισμοῦ τῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργειῶν ἤρχισε νὰ ἐπιτελῆται μέσῳ τῆς Γραμματείας ἐπὶ τῆς Ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν τοῦ Βατικανοῦ.

Ὅβτω εἰς τὰς συνελύσεις τῆς ἐφορίας τοῦ Ἰνστιτούτου παρευρίσκειται ἐκπρόσωπος τῆς γραμματείας ταύτης. Ἀπὸ τοῦ 1980 καὶ ἐξῆς διαρρίζεται κατ' ἔτος ρωμαιοκαθολικὸς ὡς μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ (ἐπὶ ἑννεαμήνου βάσεως). Δίδεται μεγάλη σημασία εἰς τὴν κατ' ἔτος ἐπιτελουμένην τακτικὴν

ἐπίσκεψιν τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸ ἐξάμηνον τῶν ἀνωτάτων οἰκουμενικῶν σπουδῶν εἰς τὸ Βατικανόν. Ἐφέτος (1983) συνεκλήθη διὰ πρώτην φοράν εἰς τὸ Ἰνστιτούτον τὸ σεμινάριον διὰ τὸν Ρωμαιοκαθολικισμόν.

Τὸ ὄλον θέμα βεβαίως τῆς ἐκατέρωθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου σύνεργασίας δέον νὰ κρίνηται ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ δυνατοῦ ἢ μὴ τῆς συμμετοχῆς τῆς ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας ὡς μέλους τοῦ ΠΣΕ καὶ τοῦ ἐν τῷ μεταξύ εἰς τὴν πράξιν τρόπου συνεργασίας ταύτης μετὰ τῶν διαφόρων γραφείων τοῦ ΠΣΕ.

6. Ἡ ὀρθόδοξος συνεργασία.

α') Ἡ Ἐφορία. Ἡ Ὄρθόδοξος Ἐκκλησία, διὰ τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, κατεῖχε συνεχῶς μίαν θέσιν μεταξύ τῶν 13 εἰς τὴν Ἐφορίαν τοῦ Ἰνστιτούτου κατὰ τὰς δύο τελευταίας περιόδους τῆς ἱστορίας τοῦ ΠΣΕ, Ι. Β. Ἀναγνωστόπουλος, ΙΙ. Β. Σταυρίδης (Ι. 1968-1975, ΙΙ. 1975-1983).

β') Οἱ καθηγηταί. Μετὰ τὴν ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου ἀποχώρησιν τοῦ καθηγητοῦ κ. Νικολάου Νησιώτου τὸ 1974 (1958-1974), ὀρθόδοξον μέλος τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ διωρίσθη ὁ τότε ὑφηγητῆς τοῦ αὐτοῦ πανεπιστημίου κ. Ἰωάννης Παναγόπουλος (1974-1976). Ἄξιοι μνείας παραμένουν αἱ προσπάθειαι, τὰς ὁποίας κατέβαλεν ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία διὰ τῶν εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ΠΣΕ ἐκπροσώπων αὐτῆς ὅπως ἀνανεωθῆ τὸ συμβόλαιον τοῦ κ. Παναγοπούλου, προσπάθειαι δυστυχῶς μὴ καρποφορήσασαι. Τὸν Μάϊον 1977 ὡς ὀρθόδοξος σύμβουλος εἰς τὸν καθηγητικὸν σύλλογον τοῦ Μποσσαί διωρίσθη ὁ δρ. Κωνσταντῖνος Πάτελος, ἀλλὰ δὲν ἐδίδαξεν.

Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ εἰς τὰς διαφόρους ἐπιτροπὰς τοῦ ΠΣΕ ἀντιπρόσωποι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, καθὼς καὶ τῶν ἄλλων ἀδελφῶν ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐξέφραζον τὴν ἀνάγκην διὰ τὸν ἄμεσον διορισμὸν ὀρθοδόξου μέλους εἰς τὸ διδακτικὸν προσωπικὸν τοῦ Ἰνστιτούτου. Τοῦτο ἐπετεύχθη τελικῶς διὰ τοῦ διορισμοῦ εἰς τὴν θέσιν ταύτην τοῦ δρος Δάν-Ἡλίου Τσιομποτέα, νέου θεολόγου ἐκ τῆς ὀρθοδόξου ρουμανικῆς Ἐκκλησίας, τὸ 1980. Οὗτος, κατὰ κοινὴν ὁμολογίαν, ἐπιτελεῖ ἀπὸ ὀρθοδόξου πλευρᾶς ἔργον θετικὸν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Μποσσαί.

γ') Οἱ φοιτηταί. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν περίοδον τῆς διευθύνσεως τοῦ κ. Νησιώτου, ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν ὀρθοδόξων φοιτητῶν εἰς Μποσσαί παρέμενε σταθερός, κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, δυστυχῶς, ἡ ἐκεῖ παρουσία τῶν ὀρθοδόξων φοιτητῶν ἐμειώθη σημαντικῶς καὶ εἶναι σχεδὸν ἀσήμαντος καὶ ἀνυπαρκτος. Τοῦτο δὲ πρὸς βλάβην τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τοῦ ΠΣΕ καὶ τῆς μεταξύ τούτων κατανοήσεως καὶ συνεργασίας.

δ') Τὸ σεμινάριον τῆς ὀρθοδόξου λατρείας καὶ πνευματικότητος. Κατὰ

τὴν περίοδον τῆς ἀπουσίας ὀρθοδόξου καθηγητοῦ εἰς Μποσσαί, τὴν ὄλην δι-
οργάνωσιν τοῦ ὡς ἄνω σεμιναρίου ἀνελάμβανον ἀπὸ κοινοῦ ἢ διεύθυνσις τοῦ
ἰνστιτούτου μετὰ τοῦ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Κέντρον τῆς Γενεύης, ὑπὸ τὴν προε-
δρίαν τοῦ μ. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Γεωργίου Τσέτση, τελοῦντος ὀρθοδόξου
ὁμίλου ἐργασίας (ἢ ἐπιτελείου). Καὶ μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ ὀρθοδόξου καθη-
γητοῦ κ. Τσιομποτέα ἡ συνεργασία αὕτη συνεχίζεται.

Ἐδῶ δέον ὅπως ἐξαρθοῦν αἱ καλαὶ ὑπηρεσίαι, αἱ ὁποῖαι προσφέρονται
ὑπὸ τοῦ ὀρθοδόξου Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Σαμπεζύ,
πλησίον τῆς Γενεύης, διὰ τῆς καλύψεως τῶν διὰ τὴν θείαν λατρείαν καθ' ὄλην
τὴν Μεγάλην Ἑβδομάδα καὶ τὸ Ἅγιον Πάσχα καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις
ἀναγκῶν τοῦ σεμιναρίου τούτου καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων

Κατὰ τὸ ἐφετεινὸν σεμινάριον (25 Ἀπριλίου—8 Μαΐου 1983) τὸ ἡμισυ
σχεδὸν τῶν ὁμιλητῶν προήρχετο ἐκ τῶν θεολόγων καὶ κληρικῶν τοῦ Οἴκου-
μενικοῦ Πατριαρχείου.

Αἱ σχέσεις τῶν δύο τούτων πλησίον τῆς Γενεύης καὶ γειτονικῶν ἰδρυ-
μάτων σήμερον εἶναι δυνατὸν ὅπως χαρακτηρισθοῦν ὡς λίαν καλαί.

Β'. Θέματα τρεχούσης φύσεως.

Εἰς τὰς ὑποδιαρέσεις τοῦ Α' τμήματος συμπεριελήφθησαν καὶ θέ-
ματα, ἀναφερόμενα εἰς τὸ παρόν. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἡ ἐπανάληψις των ἐναυ-
θα δὲν κρίνεται ἀναγκαία.

1. Διορισμὸς νέου διευθυντοῦ εἰς τὸ Οἰκου-
μενικὸν Ἰνστιτούτον.

Ἡ θητεία τοῦ σημερινοῦ διευθυντοῦ τοῦ ἰνστιτούτου, καθηγητοῦ δρος
Καρόλου Χέρτζ λήγει τὸν Σεπτέμβριον 1983. Ἡ ὄλη διαδικασία διὰ τὴν
πλήρωσιν τῆς θέσεως τοῦ διευθυντοῦ, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀπὸ πλευρᾶς Ἐφορίας
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου ἀπὸ τὸν Μάϊον τοῦ 1981, ἐκράτησεν ἐπὶ δύο
ὀλόκληρα ἔτη καὶ διήλθε διὰ μέσου διαφόρων φάσεων, ἔληξεν αἰσίως κατὰ τὴν
ἐφετεινὴν συνέλευσιν τῆς Ἐφορίας (Ἀπρίλιος 1983).

Διευθυντῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου διαωρίσθη ὁ καθηγητῆς δρ.
Ἄδριάαν Γκέενσε, ἀνήκων εἰς μίαν ἐκ τῶν δύο μετερρυθμισμένων Ἐκκλη-
σιῶν τῆς Ὀλλανδίας.

Οὗτος ἐγενήθη τὸ 1931 εἰς τὴν Ὀλλανδίαν. Ἐσπούδασε τὴν θεολο-
γίαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Λάϊδεν (1950-1956, 1957-1958), ἀπὸ ὅπου
ἔλαβε καὶ τὸ δίπλωμα τοῦ διδάκτορος τῆς θεολογίας (1971), εἰς τὸ Οἰκου-
μενικὸν Ἰνστιτούτον τοῦ Μποσσαί καὶ εἰς τὴν Βασιλείαν (μὲ τὸν Κάρλ Μπάρθ
καὶ τὸν Ὄσκαρ Κούλλμαν, 1958-1959).

Κατὰ τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν του εἰργάσθη ὡς πάστωρ καὶ διδά-

σκαλος εἰς διαφόρους ἐκκλησιαστικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς θέσεις, ὡς βοηθὸς δὲ τοῦ καθηγητοῦ δρος Ἔντμουτ Σλινκ εἰς τὸ πανεπιστήμιον τῆς Χαϊδελβέργης. Ἀπὸ τοῦ 1973 διατελεῖ καθηγητὴς τῆς δογματικῆς καὶ βιβλικῆς θεολογίας εἰς τὴν θεολογικὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Γκρόνιγκεν τῆς Ὀλλανδίας.

Ὁ νέος διευθυντὴς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου εἶναι κάτοχος πλουσίας οἰκουμενικῆς ἐμπειρίας, κυρίως εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Εὐρωπαϊκῶν Ἐκκλησιῶν (ΚΕΚ), ὡς πρόεδρος ἀπὸ τοῦ 1968 καὶ ἐξῆς, καὶ εἰς τὸ ΠΣΕ. Παρουσιάζει σπουδαῖον συγγραφικὸν ἔργον. Ἐκτὸς τῆς μητρικῆς αὐτοῦ γλώσσης, τῆς ὀλλανδικῆς, γνωρίζει καὶ χειρίζεται καλῶς τὰς τρεῖς εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, τὴν ἀγγλικὴν, τὴν γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν.

2. Ρωμαιοκαθολικὸν μέλος τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1983-1984 (9 μῆνας) διαρίσθη ὁ δρ. Τόμας Π. Ράους, τοῦ ἰησουϊτικοῦ τάγματος, βοηθὸς καθηγητῆς τῆς Θεολογίας εἰς τὸ πανεπιστήμιον Λογιόλα Μαϊνυμάουντ, Λὸς Ἀντζελες, Καλλιφορνίας, ΗΠΑ. Πρὸ αὐτοῦ εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν ὑπηρέτησαν:

- α') ἡ δεσποινὴς Μαρία Τερέζα Πορτσιλε Σαντίσσα, 1980-1981,
- β') ὁ πατὴρ Κέβιν Ὀ'Ρεῖλλυ, 1981-1982.
- γ') ὁ δρ. Χρίστιαν Γιούγκο, 1982-1983.

3. Τὸ ἐξάμηνον τῶν ἀνωτάτων οἰκουμενικῶν σπουδῶν (1983-1984).

Θέμα: Ἡ Ὁρατὴ Ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἓνα Διηρημένον Κόσμον.

Θέματα τῶν προηγουμένων ἐτῶν ὑπῆρξαν:

Ἔτος 1976-1977. Τίνα με λέγετε εἶναι (Μάρκ. 8,29), Θέμα Χριστολογικόν.

1977-1978. Δύναμις, Ἐκκλησία καὶ Πολιτεία.

1978-1979. Τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ ἡ Ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας.

1979-1980. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ Μέλλον τῆς Ἀνθρωπότητος.

1980-1981. Ἡ Βίβλος εἰς τὴν Ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας.

1981-1982. Τὸ κατ' Εἰκόνα καὶ Ὁμοίωσιν Θεοῦ. Θέμα Ἀνθρωπολογικόν.

1982-1983. Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς-ἡ Ζωὴ τοῦ Κόσμου. Κύριον Θέμα τῆς ΣΤ' Γενικῆς Συνελεύσεως τοῦ ΠΣΕ εἰς Βανκούβερ (1983).

4. Ἡ ὀρθόδοξος παρουσία.

Εἰς τὸ προηγούμενον τμήμα ἀρκετὰ ἐλέχθησαν ἐπὶ τῆς ὑποδιαίρεσεως ταύτης. Ἐνταῦθα δέον νὰ ἐπισημανθῇ τὸ γεγονός τῆς τακτικῆς ἀνά πᾶσαν ἑβδομάδα ἐπιτελέσεως τῆς ὀρθοδόξου λειτουργίας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1982-1983.

Γ'. Τὸ μέλλον.

1. Προϋπόθεσιν διὰ τὴν καρποφορίαν τοῦ ἔργου τῆς μετὰ τὸ Βανκοῦ-βερ (1983) διορισθησομένης Ἐφορίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Μπόσσαλ καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ ἰνστιτούτου ἀποτελεῖ ἀσφαλῶς ἡ ὀκταετής θητεία τῆς παρούσης Ἐφορίας. Τὸ μέτρον τῆς προσφορᾶς τῆς ἀπερχομένης Ἐφορίας θὰ κριθῇ ὑπὸ ἄλλων.

Διδομένης τῆς εὐκαιρίας, ὠρισμέναί σκέψεις διὰ τὸ μέλλον συναντῶνται εἰς τὰ προηγούμενα.

2. Ἐκ τῶν τριῶν μελῶν τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἰνστιτούτου κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1982-1983, τοῦ διευθυντοῦ δρος Καρόλου Χέρτζ καὶ τῶν καθηγητῶν δρος Χάνς Γκιόττειγκ καὶ δρος Δάν-Ἡλίο Τσιομποτέα, ἀνεεώθη τὸ συμβόλαιον μόνον τοῦ τελευταίου, ὁ ὁποῖος καὶ θὰ ἀποτελῇ τὸν ἱστορικὸν-ἐμπειρικὸν συνδετικὸν κρίκον τοῦ παρελθόντος μετὰ τοῦ μέλλοντος. Οὗτος, ὁμοῦ μετὰ τοῦ νέου διευθυντοῦ καὶ τῶν διορισθησομένων νέων μελῶν τοῦ καθηγητικοῦ σώματος, θὰ συνεχίσῃ τὴν ἀκαδημαϊκὴν παράδοσιν τοῦ πανεπιστημιακοῦ τούτου κέντρου τοῦ συνδεομένου μετὰ τοῦ πανεπιστημίου τῆς Γενεύης.

Ὁ ἀναχωρῶν διευθυντῆς θὰ παραμείνῃ ἐπὶ τι διάστημα συνεργαζόμενος μετὰ τοῦ νέου τοιούτου, εἶχε δὲ τὴν καλωσύνην ὅπως ἐτοιμάσῃ εἰδικὸν ὑπόμνημα, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ἤδη εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ.